

**СОЛНЦЕВА ХРИСТИНА ВОЛОДИМИРІВНА,
к.ю.н, асистент кафедри адміністративного права та
адміністративної діяльності
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого**

**СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ З
ГРОМАДСЬКИМИ ОБ'ЄДНАННЯМИ ТА МІЖНАРОДНИМИ
ОРГАНІЗАЦІЯМИ**

Курс на зміцнення державності в Україні, охорону прав, свобод і законних інтересів громадян, забезпечення верховенства права в усіх сферах суспільного життя залишається одним із головних напрямків державного будівництва. Подальший розвиток демократії, забезпечення прав і свобод громадян нерозривно пов'язані з підвищенням якості і ефективності діяльності правоохоронних органів, одне з провідних місць серед яких займають органи внутрішніх справ. Органи внутрішніх справ в Україні виконують широке коло завдань щодо охорони громадського порядку, захисту прав і свобод громадян, попередження і припинення правопорушень, ефективність виконання яких насамперед залежить від налагодженої взаємодії між усіма її правоохоронними структурами належним чином. Враховуючи надзвичайно гостру проблему оновлення та удосконалення нормативної бази щодо охорони громадського порядку, профілактики правопорушень, мінімізації її негативних тенденцій, важливим напрямком діяльності з удосконалення боротьби зі злочинністю є теоретична розробка проблем взаємодії підрозділів органів внутрішніх справ із громадськими об'єднаннями й міжнародними організаціями, в тому числі і на регіональному рівні.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про громадські об'єднання» громадське об'єднання – це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних,

екологічних, та інших інтересів. На думку науковців, це найбільш організована частина громадян, яка, використовуючи власні ресурси, зобов'язується вирішувати найскладніші проблеми добровільно, відповідально та професійно. Головною перевагою виконання соціальних послуг є те, що громадські організації пропонують креативні, раціональні і більш прийнятні підходи у вирішенні проблем.

Існує п'ять основних форм взаємодії влади з громадськістю: інформування, консультування, партнерство, делегування, контроль.

Поряд із загальновизнаними формами взаємодії держави та громадськості виділяються й наступні:

а) реалізація громадською організацією права на отримання від держави матеріально-фінансової допомоги на діяльність, передбачену її статутом (для національних громадських організацій);

б) участь громадських організацій у розробці та реалізації державних та місцевих програм, розміщення замовлень на виконання соціальних послуг;

в) надання громадським організаціям податкових та неподаткових пільг (наприклад, оренда приміщень).

На даний час види форм взаємодії між підрозділами місцевої міліції та населенням можуть визначатися через комплекс певних заходів, що містять своєчасний обмін інформацією між суб'єктами, одночасність проведення намічених заходів, персональну відповідальність та взаємний контроль.

Найбільш поширеними критеріями класифікації форм взаємодії органів внутрішніх справ і населення є: спільна розробка та здійснення заходів щодо боротьби з правопорушеннями і охорони громадського порядку; узгодження самостійних дій, спрямованих на боротьбу з правопорушеннями і охорону громадського порядку; обмін інформацією, що викликає взаємний інтерес (інформаційна взаємодія); проведення громадськими формуваннями заходів з ініціативи міліції; допомога з боку працівників міліції громадським формуванням у проведенні заходів щодо боротьби з правопорушеннями і охорони громадського порядку; організація правового і спеціального навчання громадян, які бажають виконувати правоохоронні завдання.

У сучасній теорії і практиці взаємодія органів внутрішніх справ з населенням, а також з іншими суб'єктами трактується вченими як «погоджена за метою, місцем і часом спільна діяльність суб'єктів при виконанні покладених на них завдань у сфері охорони громадського порядку, запобігання і припинення правопорушень на певній території».

Але слід розпочати з трансформації громадської думки про сучасну міліцію. Позитивний образ і високі результати діяльності, бездоганна репутація й належний рівень культури – основні складові професійного успіху правоохоронця, зокрема й у сфері комунікації з населенням і громадськими формуваннями. Процес співпраці починається з бажання спілкуватися й допомагати працівникам міліції, яких поважають, із налагодження довірливих взаємовідносин.

Таким чином, вдосконалення взаємодії міліції (в майбутньому поліції) з населенням у контексті майбутньої реформи правоохоронної діяльності має основну мету – надати нового імпульсу вітчизняним формам співпраці, що існували раніше, та запровадити перевіреним часом зарубіжний досвід європейської поліції та участі громадськості в правоохоронній та правозахисній діяльності.

**ТУРКОВА ОКСАНА КОСТЯНТИНІВНА,
аспірантка кафедри адміністративного права
та адміністративної діяльності
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого**

ПРОЦЕДУРИ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ ЗА АДМІНІСТРАТИВНО- СЕРВІСНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Нині в Україні триває активна фаза адміністративної реформи. Першочерговою метою реформування є досягнення нового стану суспільства, в